

ANNEXA 4

El concepte modern de Parc

La definició

S'entén per parc un espai obert i delimitat, el propòsit del qual és facilitar i garantir la continuïtat del seu ús específic, preservant-lo de la seva incorporació al procés urbà, tot impulsant programes específics que permetin desenvolupar alguns o tots els seus potencials econòmic, mediambiental i social segons el pes específic de cada un d'ells.

En definitiva, el concepte de parc des de la perspectiva territorial va lligada a tres elements fonamentals:

- a) Espai extens però clos, delimitat
- b) Protecció, es a dir espai que inclou valors que cal preservar de la seva possible degradació o destrucció
- c) Gestió o voluntat d'intervenir-hi per fer possible la protecció desitjada.

En alguns casos com són els parcs agraris a més cal afegir un quart element: el desenvolupament o voluntat d'impulsar la dinàmica pròpia d'un espai agrari a més de la preservació, defugint de fer un territori museístic o de parc temàtic.

Les connotacions de la paraula parc

La paraula "parc" té per un costat una connotació de protecció d'uns valors naturals i paisatgístics d'un ús social del territori, però també es utilitzada en els darrers anys, per definir un territori dotat amb equipaments adequats a la finalitat que se'l destina, de qualitat i que aposta pel futur. A Catalunya hi parcs tecnològics, d'activitats econòmiques, d'activitats logístiques, de recerca, de negocis, multimèdia, residencials, comercials i fins i tot un cementiri privat sota la denominació de parc.

Una visió moderna del concepte "parc" aplicada al territori ha d'implicar una mescla de connotacions i per tant de gestió específica de l'espai que es vol preservar, en la mesura que ho permeti el pes específic de cada funció que se'l destina.

El nom, fa la cosa ?

El procés per arribar a una gestió integral (producció, comercialització, recursos i medi) i participativa com la que es proposa mitjançant la figura del Parc Agrari, pot seguir camins diversos.

Entre altres, crear Consells o Taules Agràries com a lloc de trobada entre l'administració o administracions locals i entitats i organitzacions relacionades amb el sector agrari d'un municipi de manera que es reuneixin periòdicament per debatre temes que afecten a l'espai agrari com poden ser l'arranjament de camins, temes de vigilància rural, problemes derivats d'expropiacions, etc.

Exemples d'això són: la Taula del Regadiu de Manresa, el Consell Agrari de Sant Boi de Llobregat o el Consell de Pagesia de Les Franqueses del Vallès.

L'avanç de pla especial de les Cinc Sènies-Mata-Valldeix de Mataró proposa que el futur pla especial es desenvolupi amb un òrgan gestor denominat "Taula de les Cinc Sènies" D'altres municipis opten per crear un departament propi de gestió de l'espai agrari en temes estructurals (control i arranjament de camins, control de vedats, ...), de tramitació de documents (cadastre, professionalitat, empadronament, etc.) i d'assessorament (d'ajuts oficials al sector agrari, construccions, etc.) com és el cas de l'Oficina Municipal de l'Horta de Lleida.

Diverses han estat també les propostes de donar nom als espais agraris a gestionar: "zona agrícola protegida" (Unió de Pagesos del Baix Llobregat i del Maresme. 1977), "parc agrari" (Borràs, A-Montasell, J. 1991), "polígon agrari" (associació d'Arquitectes Urbanistes de Catalunya. 1993), "parc temàtic agrari" (Àrea Metropolitana de Barcelona. 1993), "espai de promoció agrària" (Casamor, C et alter. 1995), "espai de prioritat o priorització agrària" (Roda, R. 2001).

Tan se val el nom, sempre i quan es refereixi a un espai gestionat mitjançant un òrgan gestor a partir d'un pla de gestió i estigui definit l'àmbit a gestionar. Moltes vegades darrera la discussió del nom s'amaga la voluntat de no voler fer cap esforç positiu vers a la consolidació de l'espai agrari. Evidentment circumstàncies i interessos polítics, més que tècniques, poden fer que per poder tenir quelcom s'acceptin situacions entremitges. Mes val poc que res, sempre i quan es sigui conscient d'on s'és i de que s'hi és.